

faa stor, den vil ikke være halv saa stor som den Formindsfelse i Byrden, som Amtsreparationfondens vil faae efter Lovforslaget, som det foreligger. Det forekommer derfor Udvalget, at man i Virkeligheden stiller Amtscommunen og Sognecommunen med dens Kliteiere imellem paa en billigere Maade ved at følge Udvalgets Forslag, end ved at holde sig til Lovforslaget, og at den Maade, man foreslaaer at stille disse to Communer, den større og den mindre, imellem, ogsaa slutter sig nærmere til den tidligere historiske Udvikling af dette Forhold, end Lovforslaget gjør. Udvalget, der her har samlet sig til en Eenhed, har søgt paa dette Punkt at fremtræde mere moderat, netop for saameget desto mere at kunne vinde Tilslutning fra Thingets Side, medens det naturligvis ikke kan overraske Noget at høre, at der blandt Udvalgets Medlemmer var flere, hvis Ansæer og Fordringer gik meget videre end Udvalgets Forslag, og det maa derfor lægge Thinget varmt paa Sinde ikke at forkaste dette Forslag.

Et andet Forslag, der er af større Betydning, er det, der er stillet til Lovforslagets §§ 5, 6, 8 og 9, men det er kun stillet af et Mindretal i Udvalget. Jeg skal naturligvis, da jeg ikke hører til dette Mindretal, ikke paatage mig at forsvare Forslaget, tværtimod er det mit Hverv som Ordfører for Majoriteten kortelig at anføre de Grunde, hvorfor Fleertallet i Udvalget ikke har kunnet slutte sig til det. Disse Grunde ere da væsentlig af dobbelt Art. For det Første har det været Udvalgets Fleertal, som da forøvrigt Udvalget i dets Heelhed, magtpaaliggende ikke at berebe Hindringer, som kunde medføre Fare for Lovens Gjennemførelse; den Forandring, som det ærede Mindretal foreslaaer, nemlig, at der skulde staae „Klitfognet“ istedetfor „Communen“ hvor der er Spørgsmaal om Byrdens Overtagelse, er isøvrigt et Forslag, som ikke først er fremkommet her; det er fremsat paa et andet Sted, har der været Gjenstand for levende Forhandlinger og mødt en saa bestemt Modstand, som blev tiltraadt af den høitærede Minister, at man har al Grund til at vente, at Udsigten til at gennemføre Lovens med en saadan Forandring, som den, der vilde blive Følgen af det ærede Mindre-

tals Forslag, vil blive meget ringe. Dette var den ene Grund; men der er ogsaa en anden Betragtning, som idetmindste for nogle af Udvalgets Medlemmer har været af særdeles Vægt. Det er den Betragtning, at man i og for sig ikke kan erkjende det for rigtigt saaledes at stille Sognecommunen i bestandig mindre og mindre Dele, thi dette synes kun lidet at stemme overeens med den Tendents, som mere og mere har gjort sig gjældende, og som har fundet et Udtryk i det Udkast til en ny Lov om Landcommunalforholdene, der i denne Session er forelagt af den ærede Indrengsminister, den Tendents nemlig, at lade Sognestanderstabskredsen i alle Henseender udgjøre et samlet Hele, der har Gøder og Byrder tilfælles, en Kreds, hvor man ikke stjelner mellem de enkelte Dele og ikke lader dem have særlige Indtægter og Byrder. Det lader sig jo ikke nægte, at Consequentsen af det ærede Mindretals Forslag i Grunden kan føre meget videre; thi dersom man først vil paaberaabe sig, at det er meget ubilligt at lade det Sogn i en Commune, som ikke selv har Klitter, bidrage til Udgiften ved Klitterne i det Sogn, som har Klitter, kan man vente, at der om nogen Tid fremkommer Forbring om igjen at stille de enkelte Klitfogne i mindre Dele, saa at man udsøndrede den Deel af et Klitfogn, der er fri for Klitter, som den ene Deel, og den Deel, der har Klitter, som den anden Deel, men Resultatet bliver da, at man tilsidst kommer til at kaste hele Byrden over paa Kliteierne. I det Hele taget staaer det, naar det er gjort gjældende, at der er al mulig Anledning til at komme de ofte haardt betrængte Kliteiere tilhjælp, i daarlig Harmoni dermed, at man vil kaste Byrden over fra Sognecommunerne til de enkelte Klitfogne. Det staaer heller ikke i Harmoni med den hele Maade, hvorpaa man tænker sig denne Sag ordnet, naar man vil lade Klitfogne alene bære denne Deel af Udgiften, og ikke Kommunen i det Hele. Man forlanger jo nemlig, at en større Deel af Landet, ja, hele Landet skal komme de enkelte Beboere, som ere udsatte for at lide under denne Naturulykke, tilhjælp; man forlanger, at den større Commune, Amtet, skal komme dem tilhjælp. Men finder man det rimeligt og billigt, at den større Commune,